

Abstracts

Musikvidenskabens beskæftigelse med musikalsk ekspertise er dybt præget af arven fra det romantiske genibegreb. Dette har påvirket genstandsfelt og metodevalg og har promoveret et ubegrundet syn på musikalsk ekspertise som uåndgribelig, naturgiven, alt-eller-intet, gavnlig og skabende. Fokus har været på ekspertisens sociale sammenhænge på bekostning af dens mentale og fysiologiske karakteristika. En større omfavelse af nyere eksperimentel psykologisk og neurovidenskabelig ekspertiseforskning kan givetvis kaste nyt lys herpå. Med udgangspunkt i *forventningsekspertise* – dvs. evnen til at forudsige musikkens videre forløb – præsenteres i denne artikel syv mulige analytiske perspektiver med fokus på ekspertisens ophav, mentale repræsentationer, forventningssikkerhed, forventningsfleksibilitet, bevidsthedstilgængelighed, hukommelseskomponenter og neurale korrelater. Perspektiverne genererer hver især forskellige forskningsspørgsmål, anlægger forskellige syn på musikalske læringsprocesser og berettiger forskellige metodevalg bl.a. med udgangspunkt i avanceret computermodellering, psykologiske adfærdsforsøg og moderne hjerneskanningsteknikker. Dette forskningsprogram har potentiale til at fremme forståelsen af den musikalske ekspertises grundsten. Desuden har det implikationer for tilrettelæggelse af musikalske undervisnings- og formidlingsforløb, øvestrategier samt for forståelsen af receptionsprocesser, som de forløber i musikhistorien.

The study of musical expertise within musicology is underpinned by the long-held Romantic concept of genius. This has influenced the topics explored and methods chosen and has promoted an unsubstantiated notion of musical expertise as elusive, innate, all-or-nothing, beneficial, and creative. The focus has been on social contexts, while cognitive and physiological traits have been less considered. Recent expertise findings from experimental psychology and neuroscience studies show that such traits may shed some new light on the matter. Based on *anticipatory expertise* – i.e. our ability to predict musical continuation – this paper outlines a research framework comprising seven analytical perspectives (origin, mental representations, anticipatory certainty, anticipatory flexibility, conscious availability, memory components, neural correlates). Each of these comes with a corresponding research question, a distinct view on musical learning, and a set of methods drawing, for instance, on advanced computational modelling, psychological experiments, and modern neuroimaging techniques. The proposed framework may help reshape our understanding of what characterises musical expertise. Further, it has implications for the development of strategies for music teaching, practising and dissemination as well as for the understanding of past, present and future music reception processes.